

Side kunde jeg ikke se, at det vilde hjælpe, da Komiteen supplerer sig selv — de havde ved en Fejltagelse faaet mig sølle Venstremand med — og vi vist ingen Penge fik af den Grund. Men efter de Forhandlinger, her ere førte, og den Offentlighed, denne Sag har ført til, vil jeg i næste Komitemøde i April Maaned rejse Spørgsmaalet igen, og saa vil jeg se, om de ikke ere blevne lidt blodgjorte ved alt, hvad der er foregaaet siden. Jeg synes, det nærmer sig en Skandale, at vi ikke kunne faa en lille Smule Afvikling for alle disse Penge.

Jeg har følt mig forpligtet til at fremdrage dette, fordi man har spurgt mig, hvorledes det hang sammen, og jeg har med god Villie og fuldt Overlæg kunnet underskrive Betænkningen, som nu skal gøres til et Skriftstykke næsten i Klasse med, ja under Skandalebladene. Hvad der er sket, er, at vi have faaet fremdraget Forhold, som ere i højeste Grad uappetelige — det indrømmer jeg — men som maatte fremdrages, og som de høje Herrer paa den anden Side maa vide, at de ingen Ære have af at prøve paa at forsvare, for det er uforsvarligt. Kan man nogen Sinde tænke sig, at man, naar man havde Prioriteter i en Ejendom og hverken fik Afdrag, Renter eller nogen Verdens Ting, og man bestyrede Penge i denne Ejendom, som ikke vare ens egne, men skulde gaa til humane Formaal, vilde lade det ene Aar gaa efter det andet uden at skride ind over for den paa-gældende? Nej, saadan handle Folk ikke i Almindelighed. Derfor skal det ærede Medlem for Odense ikke være saa højtravende i denne Sag, for han kan være ganske rolig for, at det er umuligt at forsvare denne Sag, saa kunne baade han og det ærede Medlem for Frederiksberg gøre sig saa megen Ulejlighed, de ville. Den er ikke til at forsvare. Hvad det forekommer mig, falder med den allerstørste Vægt paa Centralkomiteen, er ikke det, at Laanet er stiftet i sin Tid, men det, der er passeret i 1896—1902. Nu ville vi jo faa at se, om det ikke vil føre til gode Resultater for alle Invaliderne, at der er kommet denne Offentlighed i Sagen, saa at vi kunne faa noget i de nærmeste Aar. Det kan nemlig ikke vare saa længe, for i det Øjeblik Bahnsen er død, er baade de 1,000 Kr. væk, som vi aarlig faa af ham, og ogsaa de 70,000 Kr., og saa kunne vi ikke faa noget. Skulle vi have noget, maa det være, medens Manden er levende.

Det er disse Oplysninger, jeg har fundet Foranledning og Forpligtelse til at

give efter den Anledning, der er bleven givet mig af to ærede Talere her i Tinget. Jeg vilde helst have staaet uden for denne Debat. Efter at vi have faaet den Betænkning, som vi have, og efter at den ærede Ordfører har klaret Sagen til min Tilfredshed, i alt Fald foreløbig, har jeg ment at kunne være fri. Men enhver vil forstaa, at naar man angriber mig for ikke at have gjort min Pligt i Komiteen, fejrer jeg for min Dør, saa godt jeg kan.

Formanden: Det ærede Medlem brugte under sin Omtale af Direktionen for Det Classenske Fideikommis et Par Udtryk, der maaske kunde misforstaaes. Jeg har villet bemærke dette, for at en saadan mulig Misforstaaelse ikke skal indtræde.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Af alt, hvad der er fremført i denne Sag, siden jeg i Gaar lagde for, ønsker jeg kun at gøre nogle Bemærkninger til det, de to ærede Medlemmer fra Højres Side have haft at sige. Jeg begynder da med det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), som jeg maaske maa have Lov til at gaa ud fra staa som Højres officielle Ordfører i denne Sag. Det ærede Medlem søgte — saaledes opfattede jeg det i alt Fald, jeg har ikke haft Lejlighed til at læse Referatet i Rigsdagstidende — at vise tre Ting: for det første, at det Resultat, Udvalget var kommet til, nemlig at det var nødvendigt, at Invalidefonden, som nu er under Centralkomiteen, paa den ene eller den anden Maade enten kom ind under selve Finansministeriet eller i alt Fald kom ind under en af Finansministeriet udøvet Kontrol, var et godt Resultat — det ærede Medlem nikker, jeg har altsaa her forstaaet ham rigtigt —, for det andet, at de Oplysninger, som Udvalget havde skaffet til Veje og derefter fremsat i den afgivne Betænkning, havde ikke noget som helst med selve Sagen at gøre, og endelig for det tredje, at der baade var Fejl og Urigtigheder, for at bruge et mildt Udtryk, i den afgivne Betænkning, der gjorde, at det ærede Medlem ikke vilde have sat sit Navn under den. Jeg tror, jeg nogenlunde har truffet det ærede Medlems Mening ved at samle hans Udtalelser i disse tre Punkter, og for Klarheds Skyld vil jeg i alt Fald gerne have Lov til at behandle dem under disse tre Punkter.

De to første kan jeg meget hurtigt gøre mig færdig med, for det er let forstaae-